

Μητρ. Ρόδου: “Ο φόβος δεν θα σκεπάσει την ελπίδα”

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Ρόδου](#)

“Η σοβούσα πανδημία ενέσκηψε και ανέτρεψε πολλά δεδομένα και αυτονόητα, κλόνισε τον προμηθεισμό της αυτοαποθεώσεως του εκκοσμιευμένου ανθρώπου των καιρών μας και απέδειξε την αδυναμία του να διαχειριστεί δυναμικά την ύπαρξή του, έστω και προσωρινά, μέχρι να βρεθούν τα κατάλληλα φάρμακα και εμβόλια. Αποτελεί πραγματικότητα το γεγονός ότι στις ημέρες μας ο φόβος της αρρώστιας και του θανάτου συναντά τον φόβο διαλύσεως της κοινωνίας και εύλογος τίθεται ο γενικός προβληματισμός για την επομένη ημέρα”. Αυτά αναφέρει μεταξύ άλλων στο μήνυμά του για τα Χριστούγεννα ο Μητροπολίτης Ρόδου κ.κ. Κύριλλος και προσθέτει:

“Μέσα, λοιπόν, στο σκοτάδι και τη σκιά του καιρού μας, ανατέλλει ο νοητός Ήλιος της δικαιοσύνης, ο Κύριος Ιησούς Χριστός. «Επεσκέψατο ημάς εξ ύψους ο Σωτήρ ημών». Ο Θεός σαρκώνεται, γίνεται άνθρωπος, γεννάται από την αιειάρθενο Κόρη, επισκέπτεται τον άνθρωπο, τον κάθε άνθρωπο προσωπικά και σύνολο το ανθρώπινο γένος, για να υπενθυμίσει ότι ο φόβος δε θα κατορθώσει, δε θα ισχύσει να σκεπάσει την ελπίδα, γιατί Εκείνος, ο Θεού Θεός Λόγος, ο οποίος έρχεται στον

κόσμο και εισέρχεται ως άνθρωπος στην ιστορία, «εν ομοιώματι ανθρώπων γενόμενος» (Φιλιπ. β', 7) είναι η ζωή, η χαρά, το φως και δίνει σ' όλους, όταν θελήσουν να γίνουν πρόθυμοι αποδέκτες, τα πάντα, όσα πραγματικά χρειάζονται για να υποστασιάσουν αληθινά και αυθεντικά την ύπαρξη, το πολύτιμο τούτο δώρο του Θεού".

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΡΟΔΟΥ

ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Μητροπολίτης τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Ρόδου, πρὸς τὸν ἱερόν κλῆρον καὶ τὸν λαόν τῆς καθ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν... καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν» (Ἑξαποστειλᾶριον).

Ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Μέ διαφορετικό τρόπο καί κάτω ἀπὸ πρωτόγνωρες συνθῆκες, τίς ὁποῖες ἔχει ἐπιβάλει ἡ παγκόσμια μάστιγα τῆς πανδημίας, ὑποδεχθήκαμε καὶ ἐορτάζουμε ἐφέτος τὴ Μητρόπολη τῶν Ἑορτῶν, τὰ Χριστούγεννα. Τὰ ἰσχύοντα ὑγειονομικά μέτρα ἄλλαξαν τὴν ἐορταστικὴ ἀτμόσφαιρα τῶν ἡμερῶν, σμίκρυναν τὴ φυσικὴ παρουσία τῶν Χριστιανῶν μας στοὺς Ναοὺς καὶ περιορίζουν τὴν κοινωνικὴ συναναστροφή μας, μέ σκοπὸ ἡ κοινωνία νὰ προχωρήσει συντεταγμένα τὸν δρόμο τῆς σ' αὐτὸ τὸν δύσκολο καιρὸ, νὰ περιοριστεῖ ἡ μετάδοση τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ καὶ νὰ ἐπανέλθει ἡ πολυπόθητη κανονικότητα στὴν καθημερινότητάς μας.

Ἡ σοβοῦσα πανδημία ἐνέσκηψε καὶ ἀνέτρεψε πολλὰ δεδομένα καὶ αὐτονόητα, κλόνισε τὸν προμηθεϊσμό τῆς αὐτοαποθεώσεως τοῦ ἐκκοσμικευμένου ἀνθρώπου τῶν καιρῶν μας καὶ ἀπέδειξε τὴν ἀδυναμία του νὰ διαχειριστεῖ δυναμικὰ τὴν ὑπαρξή του, ἔστω καὶ προσωρινά, μέχρι νὰ βρεθοῦν τὰ κατάλληλα φάρμακα καὶ ἐμβόλια. Ἀποτελεῖ πραγματικότητα τὸ γεγονὸς ὅτι στίς ἡμέρες μας ὁ φόβος τῆς ἀρρώστιας καὶ τοῦ θανάτου συναντᾷ τὸν φόβο διαλύσεως τῆς κοινωνίας καὶ εὐλογος τίθεται ὁ γενικὸς προβληματισμὸς γιὰ τὴν ἐπομένη ἡμέρα.

Μέσα, λοιπόν, στό σκοτάδι καὶ τὴ σκιά τοῦ καιροῦ μας, ἀνατέλλει ὁ νοητὸς Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν». Ὁ Θεὸς σαρκώνεται, γίνεται ἄνθρωπος, γεννᾶται ἀπὸ τὴν ἀειπάρθενο Κόρη, ἐπισκέπτεται τὸν ἄνθρωπο, τὸν κάθε ἄνθρωπο προσωπικά καὶ σύνολο τὸ ἀνθρώπινο γένος, γιὰ νὰ ὑπενθυμίσει ὅτι ὁ φόβος δέ θὰ κατορθώσει, δέ θὰ ἰσχύσει νὰ σκεπάσει τὴν ἐλπίδα, γιατί Ἐκεῖνος, ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ ὁποῖος ἔρχεται στὸν κόσμο καὶ εἰσέρχεται ὡς ἄνθρωπος στὴν ἱστορία, «ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων

γενόμενος» (Φιλιπ. β', 7) είναι ή ζωή, ή χαρά, τό φῶς καί δίνει σ' ὅλους, ὅταν θελήσουν νά γίνουν πρόθυμοι ἀποδέκτες, τά πάντα, ὅσα πραγματικά χρειάζονται γιά νά ὑποστασιάσουν ἀληθινά καί αὐθεντικά τήν ὑπαρξη, τό πολύτιμο τοῦτο δῶρο τοῦ Θεοῦ.

Ἡ σάρκωση καί γέννησή Του προκηρύχθηκε ἀπό τόν μεγαλοφωνότατο Προφήτη Ἡσαΐα, ὁ ὁποῖος περιγράφει τόν σκοπό τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως μέ τούς λόγους πού ἀκολουθοῦν: «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τήν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καί τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν» (Λουκ. δ', 18). Σαρκώνεται, δηλαδή, Ἐκεῖνος καί ἔρχεται στοὺς ἀνθρώπους εὐαγγελιστής καί κήρυκας τῆς αἰσιοδοξίας, θεραπευτής καί ἐλευθερωτής. Νά σηκώσει τούς πεσμένους καί νά παρηγορήσει τούς ἀπεγνωσμένους, νά δώσει τή βεβαιότητα τῆς ἐλπίδας, ἐγκαινιάζοντας τή νέα ἐποχή τῆς χάριτός του.

Ἀναλογιζόμαστε τούς παραπάνω λόγους τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα, ἀγαπητοί ἀδελφοί, τούς ὁποίους ὁ ἴδιος ὁ σαρκωθείς Κύριος χρησιμοποίησε ἀναφερόμενος στόν ἑαυτό του, κατὰ τό πρῶτο δημόσιο κήρυγμά Του. Ἄν καί πέρασαν χιλιάδες χρόνια, ἀπό τή χρονική στιγμή πού εἰπώθηκαν, παραμένουν ἐπίκαιροι καί ἐκφράζουν τό αἰώνιο καί διαχρονικό μήνυμα τῶν Χριστουγέννων, τό ὁποῖο συνοψίζει τήν Ὁρθόδοξη θεολογία καί ἀνθρωπολογία καί ἀποτελεῖ τήν κατεξοχή ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτήν τήν ἐμπειρία καλούμεθα νά προσλάβουμε ἐορτάζοντας τά Χριστούγεννα, μάλιστα στήν παροῦσα πραγματικότητα, τήν ὁποία χρειάζεται νά θεωρήσουμε ὡς μιά κανοῦρια εὐκαιρία νά παλέψουμε μέ τήν πίστη μας, ὡς μιά εὐκαιρία νά ἀναθεωρήσουμε τή σχέση μας μέ τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Τά Χριστούγεννα εἶναι ή Ἑορτή τῆς ζωῆς. Εὐαγγελίζεται τήν εἰρήνη, τήν ἐλπίδα καί τή χαρά. Ἄς ἀκολουθήσουμε, λοιπόν, τή λάμψη τοῦ ἀστέρος καί ἄς προχωρήσουμε, ὑπάκουοι στό κάλεσμα τῶν Ἀγγέλων, ταπεινοί προσκυνητές στό θεοδέγμον Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ. Μαζί μέ τούς Ποιμένες καί τούς Μάγους νά προσφέρουμε ὡς δῶρο στόν ἐνανθρωπήσαντα Θεό τή διάθεσή μας νά γίνουμε ἀποδέκτες τῆς αὐτοπροσφορᾶς Του καί μέ τή βεβαιότητα τῆς δικῆς Του παρουσίας στήν καθημερινή μας βιοτή ἄς συνεχίσουμε τόν δρόμο μας, συντονιζόμενοι μέ τήν ἀλήθεια πού Ἐκεῖνος ἀποκάλυψε. Μέ αὐτόν τόν τρόπο σέ συνδυασμό μέ τήν προσωπική μας ἀναγέννηση, ή ὁποία δέ μπορεῖ νά νοηθεῖ αὐτόνομα, θά καλλιεργήσουμε τήν ἐκκλησιαστική ἐνότητα «ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης», θά συμβάλουμε στό νά ἀντιμετωπιστεῖ ὁ φόβος, πού σήμερα ἐπικρατεῖ, καί θά συνεργήσουμε στήν ἐπίτευξη τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς ἐκπροσωποῦντες στήν

πράξη τόν «πολιτισμό τοῦ προσώπου».

Ἀγαπητοί ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ.

Ἄς ἐορτάσουμε Χριστούγεννα μέ πίστη στόν «δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα» Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, «τόν μόνον δυνάμενον σώζειν» καί ἄς προσευχηθοῦμε γιά τούς συνανθρώπους μας, ὅσους παραμένουν μόνοι στά σπίτια τους, στά Νοσοκομεῖα, στίς Μονάδες Ἐντατικῆς Θεραπείας, γιά ὅσους ἔχασαν προσφιλῆ τους πρόσωπα, καί νά καλλιεργήσουμε ἐσωτερική αἴσθηση ἐγγύτητας καί ἀδελφосύνης, πού θά ἐκφράζεται μέ τή δυναμική τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀλληλεγγύης, γιά ὅλους ὅσους πλήττει ἡ ἀπομόνωση μπροστά στήν ἀπειλή καί τό φόβο, ἡ ἀναστολή τῆς φυσιολογικῆς καθημερινότητας, ἡ ἀκύρωση τοῦ τρόπου πού μέχρι πρό τιнос κατανοοῦσαμε τή ζωή, καί πέρα ἀπ' αὐτά ἡ οἰκονομική παράλυση, ἡ ἀνεργία καί ταραχή τῶν συνειδήσεων.

«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν». Αὐτός εἶναι ὁ Ἐμμανουήλ, «ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ὑμῶν ὁ Θεός» (Ματθ. α',23). Εὐλογοῦμε καί δοξολογοῦμε τό πανάγιο ὄνομά Του καί ἱκετεύουμε νά σπλαγχνισθεῖ τήν οἰκουμένη.

Εὐχόμαστε ἀληθινά, εἰρηνικά, εὐφρόσυνα καί εὐλογημένα Χριστούγεννα.

Χριστούγεννα τοῦ δισχιλιστοῦ καί εἰκοστοῦ σωτηρίου ἔτους

Διάπυρος πρὸς Χριστὸν τεχθέντα εὐχέτης πάντων ὑμῶν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

†Ο ΡΟΔΟΥ ΚΥΡΙΛΛΟΣ